

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 19Cb/511/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115235042
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Brniaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5115235042.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Martinou Brniakovou v právnej veci žalobcu: A. H., nar. X.X.XXXX, trvale pobytom D.J. XXX/XX, XXX XX T., podnikateľ fyzická osoba: Dušan Habovský, s miestom podnikania Bernolákova 422/40, 027 44 Tvrdošín, IČO: 41 796 241, s aktuálne pozastavenou podnikateľskou činnosťou, právne zastúpeného: Burian & partners, s.r.o., so sídlom V. Tvrdeho 819/1, 010 01 Žilina, IČO: 47 254 483, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie peňažnej pohľadávky v sume 32.902,59,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, ktorá bola súdu doručená dňa 8.12.2015 žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie peňažnej pohľadávky v sume 32.902,59, ako aj na náhradu trov konania. Na odôvodnenie žaloby uviedol skutkové tvrdenia, podľa ktorých ako poistník/poistený uzatvoril so žalovaným ako poistiteľom Poistnú zmluvu pre havarijné poistenie motorových vozidiel č. XXXXXXXXXXX/XXXXX /ďalej len Poistná zmluva/, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie motorového vozidla O. Y. T. Y. X,X, XXX J., EVČ: R.. V tejto časti za dôkaz označil Poistnú zmluvu pre havarijné poistenie motorových vozidiel a navrhol, aby súd žalovanému uložil povinnosť túto zmluvu predložiť, nakoľko ňou žalobca nedisponuje. Ďalej žalobca uviedol, že dňa 8.12.2012 bolo poistené vozidlo O. Y. odcudzené a dňa 11.12.2012 zaslal žalobca žalovanému Hlásenie o poistnej udalosti na motorovom vozidle a Dotazník k hláseniu odcudzenia motorového vozidla, ktorým mu oznámil, že poistené vozidlo bolo odcudzené a ktorým si uplatnil poistné plnenie voči žalovanému ako poistiteľovi. V tejto časti označil ako dôkaz Hlásenie o poistnej udalosti na motorovom vozidle. Ďalej žalobca uviedol, že listom zo dňa 19.10.2015 - Vyrozumenie o vysporiadaní pohľadávky č. XXXXXX spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby vyčíslila nárok voči žalobcovi vo výške 32.902,59 EUR. V tejto časti označil žalobca ako dôkaz Vyrozumenie bez bližšej identifikácie. Žalobca predpokladá, že spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby si uvedenú čiastku nárokuje z dôvodu neplnenia žalovaného tejto spoločnosti, a teda že nedošlo k poistnému plneniu v zmysle zmluvy. Žalobca poukázal na úpravu § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na výzvu súdu podľa uznesenia č.k. 19Cb/511/2015-12 zo dňa 12.1.2016 žalobca upresnil označenie žalovaného, a to na: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74, IČO: 00 151 700.

2. Žalovaný sa k žalobe na základe výzvy súdu vyjadril podaním zo dňa 18.12.2017. Uviedol, že Poistnou zmluvou označenou žalobcom v písomnom vyhotovení žaloby nebol poistený žalobca, ale iný subjekt

a v prílohe žaloby - v Dotazníku je uvedené evidenčné číslo motorového vozidla T. XXXBA, a teda žalovanému nie je jasné, z akej poisťovnej zmluvy na aké motorové vozidlo je žaloba smerovaná. Ďalej žalovanému nie je zo žaloby okrem dátumu, kedy nastala poisťná udalosť 8.12.2012 zrejmé, kto komu neplnil, kto voči komu si nárokuje žalovanú sumu. Žaloba podľa názoru žalovaného nespĺňa atribúty žaloby, je absolútne nezrozumiteľná a žalovaný nevie, čoho sa žalobca domáha a na základe akého právneho titulu svoj nárok uplatňuje.

3. Podaním zo dňa 2.5.2018 učinil žalobca pred prvým pojednávaním a pred predbežným prejednaním sporu čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 367,59 EUR a zotrval na žalobe pokiaľ ide o uplatnenú sumu 32.535,- EUR. Poukázal na článok IV. Dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov uzatvorenej medzi VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. ako veriteľom a M&T PARTNERS s.r.o., so sídlom Bratislava ako pôvodným dlžníkom a žalobcom ako preberajúcim dlžníkom zo dňa 24.10.2012. Rovnako poukázal na splátkový kalendár k Zmluve o AutoKredite č. XXXXXX vystavený 24.10.2012, adresovaný žalobcovi, kedy úverová zmluva zahŕňala aj havarijné a povinné zmluvné poistenie v úverových splátkach. Ďalej poukázal na Prílohu k Dohode o postúpení práv a prevzatí záväzku zo dňa 17.10.2012, v zmysle ktorej poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla /PZP/ a havarijné poistenie /HP/, pokiaľ je zahrnuté v splátkach, pokračuje po dohode o prevzatí záväzku ďalej. Mesačné poisťné sumy PZP a HP budú súčasťou úverovej splátky preberajúceho dlžníka. Vzhľadom na znenie čísla karosérie - VIN č. L. uviedol, že evidenčné číslo poisteného vozidla pôvodne znelo: R. a následne bolo zmenené na evidenčné číslo: T.. Žalobca zdôraznil úpravu podľa § 151 ods. 1 CSP. Nakoľko žalobca Poistnou zmluvou, ktorá sa týkala havarijného poistenia pre motorové vozidlo, uzatvorenou medzi žalobcom a žalovaným nedisponuje, opätovne žalobca navrhol, aby bola žalovanému uložená povinnosť ju predložiť. V tejto časti žalobca ako dôkazy označil Dohodu o postúpení práv a prevzatí záväzkov, Splátkový kalendár, Prílohu a Potvrdenie o PZP. Na základe týchto skutkových, ako aj právnych skutočností žalobca uviedol, že je nepochybné, že medzi žalobcom ako poisťníkom/poisteným a žalovaným ako poisťovateľom došlo ku uzatvoreniu Poistnej zmluvy pre havarijné poistenie motorového vozidla. Následne žalobca poukázal na úpravu podľa § 788 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka a článok II. ods. 1 písm. a/, článok XVI., článok XVIII. ods. 2, článok I. ods. 43 a článok X. ods. 1 Všeobecných poisťných podmienok pre KASKO poistenie vozidiel - Moje auto, ktoré zacítoval. Rovnako poukázal na úpravu podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že z predložených dôkazov je nepochybné, že došlo k uzatvoreniu Poistnej zmluvy pre havarijné poistenie motorového vozidla, že nastala skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti žalovaného plniť, teda poisťná udalosť, ktorou bolo odcudzenie motorového vozidla a žalobcovi vzniklo právo na plnenie. Výška poisťného plnenia vyplýva zo Všeobecných poisťných podmienok, a to z článku I. ods. 43, pričom k preukázaniu všeobecnej hodnoty vozidla v čase bezprostredne pred škodovou udalosťou predložil žalobca znalecký posudok č. XX/XXXX z 27.4.2018 vypracovaný znalcom X.. X. A., ktorý túto všeobecnú hodnotu motorového vozidla bezprostredne pred škodovou udalosťou ustálil na sumu 32.535,- EUR.

4. Podaním zo dňa 30.4.2018 sa žalovaný vyjadril k žalobnému návrhu a uviedol, že ku Poistnej zmluve č. XXXXXXXXXXX/XXXXX, ktorou bolo poistené motorové vozidlo O., ev.č.: R. s označeným VIN číslom: L. bola dňa 10.12.2012 nahlásená poisťná udalosť evidovaná pod č. XXXXXXXXXXX, ktorá bola po došetrení zamietnutá na základe uznesenia OR PZ v Senci: ČVS: V.-XXX/OVK-I.-XXXX, pretože v zmysle označeného uznesenia skutok zo dňa 8.12.2012 sa nestal a v nadväznosti na to navrhol žalovaný žalobu zamietnuť. Ako prílohu uvedeného podania predložil označené uznesenie, ďalej poisťku č. XXXXXXXXXXX/XXXXX pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a poisťku č. XXXXXXXXXXX/XXXXX pre havarijné poistenie z 23.11.2012 a Všeobecné poisťné podmienky pre KASKO poistenie vozidiel - Moje auto.

5. Žalobca cestou právneho zástupcu na pojednávaní dňa 4.5.2018 doplnil skutkové tvrdenia odôvodňujúce uplatnenú pohľadávku poukazom na článok XVIII. bod 2 v spojení s článkom I bod 43 Poistných podmienok, ktoré predložil ako prílohu podania. Uviedol, že vo veci uplatňuje právo na zaplatenie poisťného plnenia.

6. Žalovaný zotrval na procesnej obrane, v rámci ktorej tvrdil, že poisťná udalosť zo dňa 8.12.2012 nevznikla, žalobcovi v zmysle trestného konania ČVS:V.-XXX/OVK-I.-XXXX - uznesenia z 3.7.2013 nevznikla povinnosť plniť, nakoľko k odcudzeniu motorového vozidla nedošlo. To, že bolo žalobcovi odcudzené motorové vozidlo, je len žalobcovo tvrdenie, ktoré žalobca ničím nepodložil a nepreukázal.

Žalovaný navrhol pripojiť spis OR PZ Senec, odbor kriminálnej polície, oddelenie ekonomickej kriminality sp.zn. ČVS:V.-XXX/OVK-I.-XXXX, pričom v priebehu konania upresnil, ktoré konkrétne časti tohto spisového materiálu navrhuje v konaní oboznámiť /č.l. 248/.

7. Žalobca podaním zo dňa 7.5.2018 doplnil tvrdenia uvádzané v konaní poukazom na skutočnosť, že v zmysle uznesenia označeného žalovaným boli vo veci vypočutí orgánom činným v trestnom konaní ako svedkovia p. S. J., p. K. I. a p. T. I.. Všetci spomenutí svedkovia boli obvinení, resp. obžalovaní z prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť tým, že ako svedkovia po riadnom poučení v zmysle zákonných ustanovení Trestného poriadku, okrem iného aj po poučení o trestných následkoch krivej výpovede a o práve odoprieť výpoveď, pred vyšetrovateľom PZ v budove Okresného riaditeľstva PZ v Senci, v konaní vedenom pod sp.zn. V.-XXX/OVK-I.-XXXX zámerne uviedli nepravdivé skutočnosti, ktoré sa týkali odcudzenia motorového vozidla O. Y., D. farby, EVČ: T., VIN: L. (č.L.181 rub), rok výroby XXXX. Žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2T/38/2013 zo dňa 21.4.2015 vo veci obžalovaného S. J., ktorým bol tento oslobodený spod obžaloby, ako aj s tým súvisiace uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 3To/113/2014 zo dňa 27.11.2014. Rovnako poukázal na rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 9T/91/2013 z 3.3.2015 vo veci obžalovaných K. I. a T. I. v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp.zn. 3To/81/2015, ktorým boli títo spod obžaloby oslobodení. Žalobca citoval z označených rozhodnutí a následne poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Tdo/44/2008, podľa ktorého: Neprípustnosť trestného stíhania pre prekážku veci rozhodnutej „rei iudicatae“ sa viaže vždy na osobu obvineného pre ten istý skutok. Z tohto dôvodu prekážku „rei iudicatae“ môže vytvoriť len právoplatný rozsudok súdu alebo právoplatné rozhodnutie o zastavení trestného stíhania určitej konkrétnej osoby. V tejto súvislosti žalobca poukázal na úpravu podľa § 215 ods. 1, 4 Trestného poriadku. Zdôraznil, že z rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín vyplýva konštatovanie v danej veci, podľa ktorého nie je vylúčené, že skutok sa nestal, na základe čoho policajť ako OČTK, ktorý je oprávnený zastaviť trestné stíhanie, nemal zastaviť trestné stíhanie v zmysle § 215 ods. 1 písm. a/, pričom toto rozhodnutie netvorí prekážku rei iudicatae. Žalobca poukázal na úpravu podľa § 193 CSP a zhrňujúco skonštatoval, že uznesenie, na ktoré poukazuje žalovaný vo svojej procesnej obrane, netvorí prekážku rei iudicatae, súd nie je týmto rozhodnutím viazaný, predmetné uznesenie bolo „prelomené“ následnými rozhodnutiami Okresného súdu Dolný Kubín a Krajského súdu Žilina, z ktorých vyplýva, že jediné kritérium pre posudzovanie, či došlo alebo nedošlo k odcudzeniu vozidla, je výpoveď svedkov I., J. a I., ktoré sa preukázali ako pravdivé, na základe čoho nemalo byť zastavené trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, resp. je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vo veci opätovne začať trestné stíhanie. Z uvedených dôvodov navrhol žalobca žalobe vyhovieť. V priebehu konania, a to na pojednávaní dňa 8.6.2018 žalobca poukázal na dojednania podľa článku XIV. ods. 2 a článku XV. písm. c/ Všeobecných poistných podmienok, v nadväznosti na ktoré skonštatoval, že keďže vozidlo nebolo nájdené, sú splnené všetky podmienky v zmysle Poistnej zmluvy a na to nadväzujúcich Všeobecných poistných podmienok na to, aby žalobcovi bolo poskytnuté poistné plnenie. Zároveň zdôraznil, že zo žiadneho ustanovenia poistných podmienok nevyplýva možnosť neposkytnúť poistné plnenie v prípade, že bolo vydané uznesenie orgánu činného v trestnom konaní, ktorým bolo trestné stíhanie zastavené. Žalovaný neviaže vyplatenie poistného plnenia na právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bol uznaný páchatel' skutku za vinného, práve naopak, poisťovateľ je povinný v zmysle článku XV. písm. c/ poskytnúť poistné plnenie v dojednanom rozsahu, ak vznikla povinnosť plniť a v prípade, že by motorové vozidlo bolo následne nájdené, sú dané povinnosti poisťníka.

8. Podľa Článku 8 Zákona č. 160/2015 Z.z. /Civilný sporový poriadok - ďalej len CSP/: Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

9. Podľa § 191 ods. 1, 2 CSP: Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 154 CSP: Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

11. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP: Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

12. Podľa § 193 CSP: Súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

13. Podľa § 194 CSP: Otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť.

Ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihladne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.

14. Podľa § 125 CSP: Súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

15. Podľa § 217 ods. 1 CSP: Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii tým nie sú dotknuté.

16. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná v zmluve bližšie označená udalosť a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

17. Podľa § 790 ods. 1 písm. a Občianskeho zákonníka: Poistiť možno najmä:

a) majetok pre prípad jeho poškodenia, zničenia, straty, odcudzenia alebo iných škôd (poistenie majetku).

18. Podľa § 797 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka: Právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť).

19. Podľa § 1 ods. 1, 2 veta prvá, druhá Obchodného zákonníka: Tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva.

20. Medzi stranami boli v konaní nesporné nasledovné skutkové okolnosti: Skutočnosť uzatvorenia Dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov medzi veriteľom: VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. so sídlom v Bratislave, pôvodným dlžníkom: M&T Partners s.r.o. so sídlom v Bratislave, IČO: 36 827 860 a preberajúcim dlžníkom - žalobcom, existencia záväzkovo-právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným - Poistnej zmluvy medzi žalobcom ako poisteným/poistníkom a žalovaným ako poistoiteľom, ako o ňom svedčí poistka, ktorá je súčasťou spisu na č.l. 162 vrátane dojednaní havarijného poistenia na predmet poistenia - vozidlo továrenská značka, model a typ O. Y. X,X, EVČ:R., VIN:L., druh vozidla: osobné, rok výroby: XXXX, súčasťou obsahu ktorej Poistnej zmluvy boli i Všeobecné poistné podmienky žalobcu a zmluvné dojednanie /ďalej len VPP/, ktoré sú súčasťou spisu na č.l. 163 až 171, skutočnosť, že motorové vozidlo O. Y., s VIN:L. malo pôvodné EVČ:R. uvedené v poistke a následne mu bolo pridelené EVČ:T., ktoré je uvedené v Dotazníku ku hláseniu odcudzenia motorového vozidla, ktorý je v spise na č.l. 5 až 9 zo dňa 11.12.2012.

21. Žalobca v konaní uplatnil voči žalovanému právo na vyplatenie poistného plnenia v sume 32.535,- EUR /po zohľadnení čiastočného späťvzatia žaloby podaním z 2.5.2018/ na základe Poistnej zmluvy medzi nimi nesporne existujúcej, poukazujúc na článok II. ods. 1 písm. a/, XVI., XVIII. ods. 2, X. ods.

1 VPP, schválených 15.10.2012, tak ako ich učinil prílohou svojho podania zo dňa 2.5.2018, ako aj poukazujúc na článok XIV. ods. 2, XV. písm. c/ VPP, ktoré boli súčasťou obsahu Poistnej zmluvy. Tvrdil, že predmetné Všeobecné poistné podmienky a zmluvné dojednania neviažu povinnosť žalovaného vyplatiť žalobcovi poistné plnenie na právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým by páchatel' skutku bol uznaný za vinného, ale článok XV. písm. c/ ukladá poisťovateľovi - žalovanému povinnosť poskytnúť poistné plnenie v dojednanom rozsahu, ak vznikla povinnosť plniť. Zdôraznil, že motorové vozidlo, ktoré bolo poistené, nebolo nájdené. Súd z hľadiska relevantnosti obsahu poistného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným (existencia a obsah, ktorého právneho vzťahu medzi stranami sporu zodpovedajúca preukázanému rozsahu, ako vyplýva z poistky podľa č.l. 162 a VPP podľa č.l. 163 až 171, nebola medzi stranami sporná), hodnotí ako určujúce dojednanie článku X. ods. 1, 2, článku XVI. písm. c/, článku XVIII. ods. 2 týchto VPP v spojení s hmotno-právnou úpravou podľa § 788 ods. 1, § 790 písm. a, § 797 ods. 1, 2 všetko Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 1, 2 veta prvá, druhá Obchodného zákonníka. Citovaná hmotno-právna úprava sa premietla pri uplatnení využitia priestoru pre zmluvnú voľnosť zmluvnými stranami predmetnej Poistnej zmluvy práve do označených zmluvných dojednaní VPP. Z článku XVI. písm. c VPP spoľahlivo vyplýva dojednanie konkrétneho poistného rizika predstavovaného skutočnosťou odcudzenia celého vozidla, na ktorú právnu skutočnosť je podľa článku X. ods. 1 VPP v spojení s úpravou podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka vznik práva na poistné plnenie viazaný (vznik práva žalobcu ako poisteného a zároveň i poisťníka na to, aby mu žalovaný ako poisťiteľ vyplatil poistné plnenie v dohodnutej výške). Pokiaľ teda žalobca v konaní uplatnil právo na vyplatenie poistného plnenia z dôvodu odcudzenia vozidla, bolo potrebné, aby pre záver o dôvodnosti podanej žaloby bolo v konaní preukázané (a dôkazné bremeno v tomto smere niesol žalobca), že ku odcudzeniu vozidla, ktoré bolo predmetom poistenia jednak vôbec došlo a zároveň, že sa tak stalo za skutkových okolností ako boli žalobcom tvrdené v Dotazníku ku hláseniu odcudzenia motorového vozidla zo dňa 11.12.2012 a ako vyplýva z ostatných listinných dôkazov označených žalobcom a z výpovedí svedkov p. I., p. I. a p. J., ako aj p. K. v trestnom konaní vedenom pred orgánom činným v trestnom konaní - Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Senci, odbor kriminálnej polície, oddelenie ekonomickej kriminality, sp.zn. ČVS: V.-XXX/OVK-I.-XXXX. Z obsahu procesnej obrany žalovaného vyplýva, že namietal v konaní základ uplatneného práva a poukazoval práve na uznesenie OR PZ v Senci ČVS:V.-XXX/OVK-I.-XXXX zo dňa 3.7.2013, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie pre skutok, ktorého sa mal dopustiť doposiaľ neznámy páchatel' tým, že dňa 8.12.2012 v čase od 17.00 hod. do 21.30 hod. v obci C. D., na Ž. B. oproti domu č. X nezisteným predmetom a spôsobom odcudzil tam zaparkované a riadne uzamknuté osobné motorové vozidlo značky O. Y., D. F., EČV: T., VIN čísla L., rok výroby XXXX, pričom vo vozidle sa nachádzali štyri kusy zimných jazdených pneumatík presne nezistenej značky, autonabíjačka na telefón presne nezistenej značky, čím spôsobil poškodeniu spoločnosti VOLKSWAGEN Finančné služby s.r.o., Bratislava - Nové Mesto, Vajnorská 98, IČO: 31 341 438 škodu odcudzením motorového vozidla vo výške 47.012,92 EUR a poškodenému držiteľovi vozidla A.O. H., nar. X.X.XXXX, trvale bytom T., D. XXX/XX, odcudzením vecí nachádzajúcich sa vo vozidle škodu vo výške 100,- EUR, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Žalovaný teda ťažiskovo tvrdil, že z označeného rozhodnutia vyplýva, že k odcudzeniu motorového vozidla, tak ako to tvrdí žalobca nedošlo a vzhľadom na túto skutočnosť poistnú udalosť evidovanú pod č. XXXXXXXX, teda krádež poisteného vozidla z 8.12.2012 po došetrení zamietol bez poskytnutia poistného plnenia. Na túto procesnú obranu reagoval žalobca poukazujúc na skutočnosť vydania rozhodnutí, ktoré označil vo svojom písomnom podaní zo dňa 7.5.2018 o oslobodení osôb K. I., T. I. a S. J. spod obžaloby pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy, ktorého sa mali dopustiť tým, že ako svedkovia po riadnom poučení v zmysle zákonných ustanovení Trestného poriadku, okrem iného aj po poučení o trestných následkoch krivej výpovede a o práve výpoveď odoprieť, pred vyšetrovateľom PZ v budove Okresného riaditeľstva PZ v Senci v konaní vedenom pod sp.zn. V.-XXX/OVK-I.-XXXX zámerne uviedli nepravdivé skutočnosti, ktoré sa týkali odcudzenia motorového vozidla O. Y., D. F., EVČ: T., VIN:L. (č.l. 181 rub), rok výroby XXXX. Pri zohľadnení uvedených tvrdení strán sporu súd primárne zdôrazňuje úpravu podľa § 193 CSP a § 194 CSP, ktorá predstavuje komplexné vymedzenie otázok rozhodnutiami príslušných orgánov, o ktorých je súd viazaný /§ 193 CSP/ a otázok, o ktorých síce prísluší na základe zverenej právomoci rozhodnúť iným orgánom verejnej moci ako orgánu podľa § 193 CSP, avšak ktoré otázky môže posúdiť i sám súd, ale s tým, že o týchto otázkach nemôže rozhodnúť /§ 194 ods. 1 CSP/. Z úpravy § 193 CSP jednoznačne vyplýva, že súd je v občianskom súdnom konaní viazaný výlučne rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, že bol spáchaný priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu a o tom, kto ho spáchal. Uvedené ustanovenie bolo v totožnom znení i v predchádzajúcej procesno-právnej úprave podľa § 135 ods. 1 veta druhá vyplývajúcej zo Zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok - ďalej len OSP. Preto je pri napĺňaní jeho obsahu

rozhodovacou činnosťou súdov možné vychádzať i z judikatúry vydané za účinnosti OSP. Na tomto mieste súd poukazuje na R 27/1977, R 58/1966, podľa záverov ktorých rozhodnutí v občianskom súdnom konaní nie je súd viazaný oslobodzujúcim rozsudkom. Závery týchto rozhodnutí naplňajú obsah právnej úpravy podľa § 193 CSP s vyústením do jednoznačného záveru, podľa ktorého je súd v civilnom sporovom konaní, akým bolo i predmetné konanie v tejto veci, viazaný výlučne odcudzujúcim rozsudkom. Vo väzbe na to súd v prejednávanej veci konštatuje, že nebol viazaný ani výrokom orgánu činného v trestnom konaní podľa uznesenia OR PZ Senec č.k. ČVS: V.--I.-XXXX zo dňa 3.7.2013 a ani výrokmi rozhodnutí, na ktoré poukázal žalobca, a teda rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2T/38/2013 z 21.4.2015 a uznesením Krajského súdu Žilina sp.zn. 3To/113/2014 z 27.11.2014 a rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 9T/91/2013 z 3.3.2015 a uznesením Krajského súdu Žilina sp.zn. 3To/81/2015 zo dňa 3.9.2015. Citované rozhodnutia nie sú rozhodnutiami, ktoré by spadali do taxatívneho výpočtu úpravy podľa § 193 CSP. Osobitne k rozhodnutiam, na ktoré poukazyval žalobca, súd uvádza, že z ich obsahu v časti odôvodnenia nevyvodzuje také závery, aké z nich vyvodzuje žalobca, ktorý tvrdil v konaní, že tieto preukazujú pravdivosť svedeckých výpovedí svedkov I., J. a I. a tým i skutočnosti, že došlo ku odcudzeniu poisteného motorového vozidla tak, ako to tvrdil žalobca a v zhode s ním i pokiaľ ide o rozhodujúce okolnosti, i označené osoby svedkov v pozícii svedkov pred orgánom činným v trestnom konaní - OR PZ Senec. V prejednávanej veci musel súd zohľadniť skutočnosti, ktoré vyplývajú z odôvodnenia žalobcom označených rozhodnutí, ktoré vychádzajú zo záveru, že vina označených osôb vo vzťahu k prečinu, ktorý im bol kladený za vinu, nebola bez pochybností preukázaná (Vo vzťahu k osobe K. I. a osobe T. I. v zmysle konštatovania podľa uznesenia Krajského súdu Žilina sp. zn. 3 To/81/2015 zo dňa 3.9.2015 podľa strany 3, podľa ktorého: Nemožno teda ani bez akýchkoľvek pochybností tvrdiť, že obžalovaní vo veci vedenej na OR PZ Senec nevyvovedali pravdu. Nebolo teda spoľahlivo a nespochybniteľne preukázané, že sa žalované skutky stali, preto došlo správne k oslobodeniu oboch obžalovaných spod obžaloby. Použitie zásady „v pochybnostiach v prospech“ prichádza do úvahy vtedy, ak rozumné pochybnosti o skutkovej otázke trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých relevantných dostupných dôkazov. Vo vzťahu k osobe S. J. podľa konštatovania v zmysle uznesenia Krajského súdu Žilina sp. zn. 3 To/113/2014 zo dňa 27.11.2014, podľa ktorého: Pre úvahy o vine z trestného činu krivej svedeckej výpovede základnou preto musí byť jasná a nespochybniteľná odpoveď na otázku, či možno absolútne vylúčiť, že by sa osobné motorové vozidlo zn. O. Y. EČ T. XXXBA mohlo bez zaevidovania po 30. novembri 2012 vrátiť na územie Slovenskej republiky. Úvahy o vine prichádzajú na rad len vtedy, ak možno vylúčiť neevidovaný návrat vozidla na naše územie. Len vtedy totiž môže byť isté, že toto vozidlo nemohlo byť dňa 8.12.2012 na našom území odcudzené a podľa rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/38/2013 zo dňa 21.4.2015, podľa záverov ktorého: V rámci konania pred súdom sa nepodarilo vyvrátiť obranu obžalovaného smerujúcu k tomu, že mohol dňa 8.12.2012 prevziať s ďalšími osobami vozidlo od svedka J., nakoľko taktiež sa nepodarilo vyvrátiť okolnosť svedčiacu o tom, že vozidlo O. Y. sa bez zaevidovania mohlo vrátiť po 30.12.2012 na územie SR). V nadväznosti na to súd uvádza, že nie je možné súhlasiť so závermi žalobcu, ktoré vo väzbe na označené rozhodnutia vyvodil vo svojom podaní zo 7.5.2018 /č.l. 82 rub/, a teda že by tieto rozhodnutia preukazovali pravdivosť výpovedí svedkov I., J.Š. a I.. Konajúci súd sa v tomto smere s tvrdeniami žalobcu nestotožnil, nakoľko žalobcom tvrdený záver z ním označených rozhodnutí nevyplýva v zmysle stupňa kvality spoľahlivého a jednoznačného preukázania pravdivosti výpovedí označených svedkov. Súd nehodnotí v pomeroch tohto sporového konania ako náležite preukázanú skutočnosť, že títo svedkovia vypovedali v trestnom konaní pred OR PZ Senec pravdu. Rovnako nemožno so žalobcom súhlasiť ani v tom smere, že ním označené rozhodnutia prelamujú právoplatné uznesenie č.k. ČVS: V.--I.-XXXX zo dňa 3.7.2013. Ani týmto uznesením, teda uznesením č.k. ČVS: V.--I.-XXXX zo dňa 3.7.2013 nebol súd v zmysle § 193 CSP v konaní viazaný, avšak z dôvodov tohto rozhodnutia a oboznámených častí spisového materiálu v tejto trestnej veci na návrh žalovaného po ich konkretizácii pri meritórnem rozhodnutí vychádzal, nakoľko skutočnosti z takto vykonaného dokazovania vyplývajúce, preukazujú dôvodnosť procesnej obrany žalovaného a tým nedôvodnosť žaloby, čo viedlo k jej zamietnutiu. Na tomto mieste odôvodnenia súd zdôrazňuje, že v konaní nebolo preukázané opätovné vedenie začatie trestného stíhania pre skutok vymedzený v uznesení OR PZ Senec ČVS: V.--I.-XXXX zo dňa 3.7.2013. Ťažiskovo súd uvádza, že pre meritórne rozhodnutie tejto veci nebolo právne významné vyhodnotenie trestno-právnych hmotných alebo procesných súvislostí, ktoré vyplývali z uznesenia OR PZ Senec, ale hodnotenie výsledkov dokazovania vykonaného týmto orgánom v podobe objektívne zistených skutočností doložených dôkazmi, ktoré mali relevanciu v pomeroch skutkových okolností prejednávanej veci, ako aj pre samotné meritórne rozhodnutie v tejto veci v tom smere, či tieto potvrdzujú alebo naopak vyvracajú alebo významne spochybňujú a v akej konkrétnej miere tohto spochybnenia, tvrdenia žalobcu o odcudzení motorového vozidla 8.12.2012, pretože práve táto skutková okolnosť - odcudzenie

motorového vozidla 8.12.2012 predstavovalo žalobcom tvrdené poisťné riziko, ktoré bolo naplnené a od ktorého žalobca vyvodzoval vznik svojho práva na poisťné plnenie. Súd vykonal dôkaz oboznámením uznesenia OR PZ Senec č.k. ČVS: V.--I.-XXXX zo dňa 3.7.2013 a oboznámením listinných dôkazov, tak ako boli konkretizované návrhom na dokazovanie zo strany žalovaného podľa jeho podania z 1.8.2018 /č.l. 247/. Na základe oboznámenia č.l. 91 (Vyjadrenie spoločného kontaktného pracoviska z 10.12.2012, podľa ktorého predmetné vozidlo prekročilo ŠH PR s UKR cez hraničný priechod K. na výstup z PR dňa 30.11.2012 o 01.20 hod. , vodičom vozidla bol občan Slovenska J. X., pričom lustráciou dostupných databáz PR, bolo zistené, že osoby označené OR PZ Senec od 30.11.2012 do dňa podania správy nemajú záznam o prejazde štátnej hranice PR s Ukrajinou), č.l. 127 (Záznam OR PZ Senec zo dňa 21.12.2012 k vyhodnoteniu video nahrávky bezpečnostnej kamery na objekte pohostinstva - reštaurácie zvaného N. K. v obci R. A., podľa ktorého na základe zistených skutočností bol zabezpečený a následne prezretý video záznam z bezpečnostnej kamery v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. dňa 8.12.2012 a počas celej doby v danom čase na kamerových záznamoch nebol zachytený prejazd predmetného vozidla O. Y. X, D. F. tak, ako to uvádza oznamovateľ krádeže p. K. K.), č.l. 128 (Vyjadrenie Ministerstva vnútra SR, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Operačný odbor, Spoločné kontaktné pracovisko C. J. - D. zo dňa 28.12.2012, podľa ktorého: Hraničná stráž PR informoval o tom, že vzhľadom na uplynutie času nie je možné získať záznam z bezpečnostnej kamery, ktorá monitoruje ŠH Poľska s Ukrajinou HP K. v čase od 23.00 hod. dňa 29.11.2012 do 30.11.2012), č.l. 130 (Záznam o analýze dvoch kusov kľúčov od predmetného vozidla a jedného kusa plastového kľúča tzv. servisného cez tzv. čítačku kľúčov so záverom, podľa ktorého: K. K. pri oznámení skutku v deň krádeže t.j. 8.12.2012 nemohol s predmetným vozidlom jazdiť tak, ako uvádza, nakoľko kľúč. č. 1, ktorý predložil a odovzdal v deň oznámenia krádeže, ako poslednú jazdu eviduje zo dňa 27.11.2012), č.l. 131 (Vyjadrenie Ministerstva vnútra SR, Prezídia PZ, Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce, Národnej ústredne Interpol zo dňa 6.2.2013, podľa ktorého predmetné vozidlo dňa 30.11.2012 prekročilo ukrajinské hranice, informácie o odchode vozidla z krajiny nie sú dostupné), č.l. 136 (Vyjadrenie Ministerstva vnútra SR, Prezídia PZ, Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce, Národnej ústredne Interpol zo dňa 27.3.2013 o zaregistrovaní anonymného oznámenia z Ukrajiny o tom, že dochádza k vývozu motorových vozidiel so slovenským EČV na Ukrajinu, pričom tieto vozidlá sú nahlasované ako odcudzené a následne prebieha poisťné plnenie, anonym uviedol i zoznam vozidiel a jedným z nich je i predmetné vozidlo), č.l. 137 (Vyjadrenie Ministerstva vnútra SR, Prezídia PZ, Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce, Národnej ústredne Interpol zo dňa 12.6.2013, s podstatným obsahom ako Vyjadrenie tohto subjektu zo 6.2.2013). Po vyhodnotení týchto listinných dôkazov podľa § 191 ods. 1 CSP súd konštatuje, že v konaní nebol dostatočne spoľahlivo preukázaný vznik práva žalobcu na poisťné plnenie zo strany žalovaného v prospech žalobcu z dôvodu odcudzenia poisteného vozidla dňa 8.12.2012. Súd zdôrazňuje, že len zo samotnej skutočnosti absencie dispozície žalobcu s motorovým vozidlom, ktoré bolo predmetom poistenia a skutočnosti, že toto sa nenachádza v dispozícii žalobcu, ani v dispozícii orgánu činného v trestnom konaní alebo v dispozícii žalovaného a v spojení s obsahom dojednania podľa článku XIV. a XV. VPP, na ktoré poukazoval žalobca, nie je možné uzavrieť, že by bolo v konaní preukázané jednoznačne a spoľahlivo, že došlo k poisťnej udalosti, ktorá predstavuje poisťné riziko, so vznikom ktorej predmetná Poisťná zmluva medzi žalobcom a žalovaným spájala vznik práva žalobcu na poisťné plnenie zo strany žalovaného. Uvedené skutočnosti (absencia dispozície žalobcu, OČTK, žalovaného s predmetným motorovým vozidlom, teda skutočnosť, že aktuálne nie je zrejmé, kde sa samotné vozidlo nachádza), nie je sama o sebe práve s ohľadom na súbor zistení vyplývajúcich z oboznámených listinných dôkazov obsiahnutých vo vyšetrovacom spise OR PZ Senec, spoľahlivým základom pre záver súdu o preukázaní vzniku práva žalobcu na to, aby mu žalovaný poskytol žalované poisťné plnenie. Súd nemohol v prejednávanej veci vychádzať len z predpokladu alebo z možností, tak ako bolo s nimi pracované napríklad v uznesení Krajského súdu Žilina sp. zn. sp. zn. 3 To/113/2014 zo dňa 27.11.2014. Tieto zistenia a z nich vyvedené závery nemajú kvalitu preukázania tvrdenia žalobcu o odcudzení vozidla, ktoré bolo predmetom poistenia dňa 8.12.2012 tak, ako to opísal žalobca, naopak tvrdenia žalobcu o odcudzení motorového vozidla, ktoré bolo predmetom poistenia dňa 8.12.2012 za okolností, ako ich žalobca vymedzoval sú významne, a teda v relevantnej miere spochybnené výsledkami dokazovania súdu vykonaného v tejto veci, a to najmä žalovaným označenými a súdom oboznámenými časťami vyšetrovacieho spisu OR PZ Senec, čo vyúsťuje do konštatovania súdu o nedôvodnosti žaloby a viedlo to následne k zamietnutiu žaloby v jej rozsahu zohľadňujúcim čiastočné späťvzatie žaloby učinenej pred predbežným prejednaním sporu a pred pojednávaním.

22. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP: O nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP: Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Žalobca bol v konaní neúspešný, pričom jeho neúspech zahŕňa i neúspech v podobe procesného zavinenia pri čiastočnom späťvzatí s poukazom na úpravu § 256 ods. 1 CSP. V nadväznosti na to súd žalovanému voči žalobcovi priznal podľa § 255 ods. 1 CSP plný nárok na náhradu trov konania, ako vyplýva z výroku rozsudku, pričom o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie na súde končí.

Poučenie:

Proti rozsudku pre zmeškanie odvolanie nie je prípustné okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie (§ 356 písmeno b/ CSP). V takom prípade, ako aj proti výroku o nároku na náhradu trov konania, možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Žilina ku Krajskému súdu v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný z ospravedliteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie. Návrh môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel (§ 277 ods. 2 a 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).